

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra Helten

Citation: Kidde, Harald: "Helten", i Kidde, Harald: *Helten*, Gyldendal, 1926, s. 167. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde03-shoot-idm139975277259008/facsimile.pdf> (tilgået 25. september 2021)

Anvendt udgave: Helten

Skillingsviser, der tillige udgav et af de Smudsblade, der nu efter Trykkefriheden myldrede frem.

Jeg anede intet om mit Arbejdes Art, hvor langt fra end både Redaktørens og Kontorets Udseende svarede til mine Tanker om en Person og et Sted, hvorfra Oplysning udgik til Folket — ti hvad vidste jeg om det København, der omgav mig?

Men strax da jeg så den første Linie, forstod jeg, hvorhen jeg var kommet.

Jeg har hørt det, at den Tids Smudsblade, selv de hæsligste som dette, er for intet at regne mod senere Tiders, hvor vel nu andre unge og nødlidende Studenter trøller for det dyre Brød. Men for mig, Eberhards Barn, var dette, i sin Giftighed, sin Hadskhed og Løgn nok, mer end nok.

Jeg havde i Rædsel sluppet Pennen og Papirstrimlen af Hånden, jeg, der omend nok så meget født i Skørgernes Hus, dog var opfostret på Eberhards Kvist og i hans fremmede Sprog — jeg havde aldrig tænkt mig, at Livet kunde rumme en Ondskab og Gemenhed så dyb.

Jeg var itet til Adam med Korrektoren i min Hånd og havde skælvende rakt ham den og kastet mig ned i Hulken over, hvad jeg i Dag havde set, ja måttet være medvirkende til. Men han læste roligt Bladet, jeg rakte ham, trak på Skuldren og sagde:

„Enhver anden end du véd, noget sådant findes, og at ingen Magt vil kunne hindre det siden niogtyrre. Vil du ikke have Pladsen, tager en anden den med Glæde. Det har du vel erfaret på din Vandring efter Ansættelse. Vil du måske efter hin din anonyme Bestefaders Ord ligge på hans Trappe, død af Kulde og Sult? Den Gang, hos ham begik du en Dårskab, begå nu ikke en ny!“

Jeg stirrede på ham, men — ja, lad mig sige det med det samme: De synes måske, at Adam, da han dog så til min Ned, kunde have hindret den af sin Overflod? Men havde han mon nået sin Bestemmelse som Kirkens højeste Repræsentant, om han, selv som ung, havde ønsket at ændre blot én Tøddel i den Samfundslov, han var kåret til at hellige — som man helliger . . . og styr-